

ק"פ 29340/09/14 - אמנון מלמד נגד חיים קשקש

בית משפט השלום בראשון לציון

ק"פ 29340-09-14 מלמד נ' קשקש

13 ינואר 2016

בפני כב' סגן הנשיאה, שמעון שטיין
הקובל
נגד
הנאשם
חיים קשקש
אמנון מלמד

נוכחים:

הקובל וב"כ עו"ד שרעבי

הנאשם וב"כ עו"ד טלי גוטליב

הכרעת דין - קובלנה פלילית

בתחילת דבריי יצוין כי מצאתי לזכות את הנאשם מהעבירה המיוחסת לו בקובלנה הפלילית, דהיינו מעבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש.

רקע ועובדות

1. כנגד הנאשם הוגשה קובלנה פלילית המייחסת לו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן: "**חוק העונשין**").

להלן פרטי הקובלנה:

2. הקובל והנאשם הינם שכנים המתגוררים ברחוב תלמי מנשה בבאר יעקב. במועדים הרלוונטיים לכתב האישום, פרץ בין השניים סכסוך שכנים (להלן: "**הסכסוך**") אשר התנהל, כך לטענת הקובל, על רקע חסימת כניסת ביתו של הקובל על ידי הנאשם, באמצעות רכב מסחרי, מסוג סוזוקי.

3. ביום 12.11.11, בשעה 12:00 או בסמוך לכך, בכתובת הנ"ל, פנה הקובל אל הנאשם וביקש ממנו למסור לו מכתב התראה שהופנה לנאשם מעורך דינו בנוגע לסכסוך.

4. הקובל התקרב למכונית הנאשם, וכאשר האחרון נכנס לרכבו, הניח הקובל את ידו הימנית על דלת קדמית שמאלית של הרכב כשלפתע טרק הנאשם את דלת המכונית אל אצבעות ידו של הקובל.

5. מיד לאחר מכן, יצא הנאשם מרכבו ותקף את הקובל בכך שבעט ברגליו ונתן לו מכת אגרוף בפניו. כתוצאה ממעשיו של הנאשם, נגרמו לקובל חבלות של ממש ונמצאו שריטות על ידו הימנית של הקובל וכן סימני שפשוף בשוק האחורי של רגל ימין.

6. ביום 12.2.14 הגיש הקובל תלונה במשטרת רמלה בפני החוקרת רס"מ ענת ממן מ.א. 959940 בתיק פ.א. 60580/2011 (תחנת רמלה).

7. כעולה מכתב האישום ביום 11.2.11 בשעה 12:00 או בסמוך לכך, בכתובת הנ"ל פנה הקובל אל הנאשם וביקש למסור לו מכתב התראה שהופנה לנאשם מעורך דינו בנוגע לסכסוך הנ"ל.

8. המוצגים שהוגשו לתיק בית המשפט הם:

מטעם הקובל:

א. פרוטוקול דיון מיום 13 לאוגוסט 2009 במסגרת ה"ט 5660-08-09 - ת/1

ב. מכתב מאת הנאשם לקובל, מיום 8 לפברואר 2011 - ת/2

ג. מסמך טיפול מאת המחלקה לרפואה דחופה מיום 12.2.11 - ת/3

ד. תעודת חדר מיון - ת/4

ה. הפניה למכון פיזיותרפיה מיום 16.2.11 - ת/5

ו. תשובת יועץ מיום 16.2.2011 - ת/6

ז. אישור מחלה מיום 20.2.2011 - ת/7

מטעם ההגנה:

א. ערר על החלטה לסגירת תיק מיום 20.4.12 - ס/1

ב. הודעת הנאשם מיום 11.2.2011 בשעה 14:34 - ס/2

ג. הודעת הנאשם מיום 11.2.2011 בשעה 15:38 - ס/3

9. בפרוטוקול הדיון מיום 5.10.15 כפר הנאשם בעובדות כתב האישום.

10. **מטעם הקובל** העידו, אמנון מלמד (להלן גם: "**הקובל**"), עמ' 5-19 לפרוטוקול הדיון מיום 1.12.15 (להלן: "**פרוטוקול**"), גב' יונה ידעי, עמ' 19-26 לפרוטוקול.

11. **מטעם ההגנה** העיד הנאשם, עמ' 26-34 לפרוטוקול דיון מיום 1.12.15 (להלן: "**פרוטוקול**").

12. הקובל העיד כי הנאשם והוא שכנים המתגוררים זה לצד זה, בעיקר במהלך סוף השבוע, הקובל שוהה בביתה של בת זוגו מזה כ- 30 שנה (עמ' 6 שורות 1-4 לפרוטוקול). לטענתו, מערכת היחסים מבוססת על שכנות בלבד, הנאשם ניסה להשתלט עליו ועל בת זוגו, חסם את הכניסה לביתם וכתוצאה מכך הגיש הקובל בקשה לצו מניעה לבית המשפט (עמ' 6 שורות 14-17 לפרוטוקול).

13. הקובל הוסיף והעיד כי לאחר הדיון שהתקיים בבקשה לצו מניעה מערכת היחסים העגומה, נותרה בעינה, הנאשם המשיך להעמיד את רכבו עם הגרר הצמוד אליו בכניסה למדרגות ביתם. (עמ' 6 שורות 24-25 לפרוטוקול).

14. במועד המתואר בקובלנה הפלילית, ניגש הקובל לנאשם ומסר לו מכתב מעורך דין, המתריע בפניו להימנע מהעמדת הרכב באופן בו הוא חוסם את הכניסה לבית (ת/2), במועד זה ישב הנאשם באוטו, הקובל ניגש אליו והנאשם סירב לקבל את המכתב (עמ' 6 שורות 29-31 לפרוטוקול), בהמשך ולשאלת בית המשפט הוסיף: "**הוא ישב ברכב. הדלת הייתה פתוחה. ניגשתי אליו רציתי לתת לו את המכתב ביד, הוא לא הסכים, שמתי את המכתב בכיסא האחורי של האוטו, ואז הוא טרק את הדלת במכה אחת, ואני צועק וצועק, הוא פתח את הדלת... יד ימין, ואני צעקתי הצילו הצילו, הוא פתח את הדלת. הוא נתן לי שתי בעיטות בגב ובוקס בפנים... הוא פתח את הדלת, ירד מהאוטו שתי בעיטות בגב ובוקס בפנים לא ראיתי תקופה ארוכה**" (עמ' 7 שורות 3-9 לפרוטוקול).

בהמשך חקירתו הנגדית כנשאל מדוע בערר שהוגש על ההחלטה לגניזת התיק טען טענות שלא מצאו ביטוי בתלונה ו/או בקובלנה השיב כי עורך דינו הוא שכתב את הערר והוסיף: "**הדלת הייתה פתוחה כשבאתי לאוטו, הנחתי את המכתב, הוא טרק את הדלת שהיתה על ידו**" ואף הוסיף כי ניסה להניח את המכתב במקום בו הנאשם ישב (עמ' 17 שורות 23, 29-31 לפרוטוקול).

15. בהמשך העיד הקובל כי ביקש ללכת למשטרה, על כן, נסע לביתו בתל אביב, לאסוף את כל החומר שהיה לו כנגד המתלונן, לרבות הצו, הוא הגיע לתחנת רמלה, מסר להם את הטפסים, לדבריו, הגיע לתחנת המשטרה כשהוא חבוש בראשו שכן עבר ניתוח באותו השבוע, לא התייחסו אליו במשטרה. ביום המחרת, ניגש לבית החולים. (עמ' 7 שורות 15-19 לפרוטוקול), לשאלת בית המשפט השיב כי קיבל טיפול רפואי בנוגע לחבלה ביד.

16. הקובל אישר בחקירתו הנגדית כי נהג לביתו בתל אביב לאחר האירוע כשראייתו מטושטת ואף הוסיף כי שלושה חודשים אחרי האירוע עבר ניתוח קטרקט כתוצאה מהמכה (עמ' 8 שורות 28-29 לפרוטוקול). הקובל לא זכר לספר האם סיפר לרופא כי הותקף ונתנו לו אגרוף והוסיף: **"אפילו בן אדם אחרי תאונה אין לו כאבים רק אחרי כמה ימים שמופיע הלוואי המכה, לא מופיע באותו רגע, אם אני נופל מאיזה סולם או קטנוע אני לא מרגיש באותו הרגע אלא אחרי כמה ימים, זה תופעה שלא רואים אותה באותו אירוע"** (עמ' 9 שורות 12-14 לפרוטוקול).

17. עוד אישר הקובל בחקירתו הנגדית כי המתין לנאשם כדי למסור לו את המכתב, עם הגעתו, ניגש אליו, הדלת הייתה פתוחה, הקובל הכחיש כי הוא שפתח את הדלת ומסר לו את המכתב. הקובל לא זכר להשיב האם הרכב היה מותנע.

18. כשנשאל איך הצליח להניח את המכתב בכיסא האחורי של הדלת, שכן הרכב גדול וגבוה השיב: **"לא יודע. אני זוכר שהוא סגר עלי את הדלת... מאחורי הגב שלו יש כיסא, שמתי את זה שם... אני באתי ומסרתי לו הוא ישב באוטו, שמתי לו את זה הוא סגר את הדלת"** (עמ' 10 שורות 10-14 לפרוטוקול). לשאלת ב"כ הנאשם, האם לא היה "אכפת" לו כי אצבעותיו תפוסות באוטו, השיב: **"נכון. המטרה שלו הייתה לפגוע בי, הוא לא רצה לקבל את המכתב, אם היה רוצה לקבל את המכתב היה אומר תן לקבל את המכתב, אז שמתי לו את המכתב על הכיסא של האוטו"** (עמ' 10 שורות 18-19 לפרוטוקול), בהמשך, לשאלת בית המשפט הוסיף: **"הדלת של הנהג הייתה פתוחה, שמתי לו את זה על הכיסא... כן, שמתי לו את המכתב על הכיסא של האוטו"** (עמ' 10 שורות 22-25 לפרוטוקול).

בהמשך ובחקירתו הנגדית, כאשר הוקראה לו הודעתו במשטרה מיום 11.2.11 בשעה 14:55 שורה 5: **"אחרי זה שהוא פתח את הדלת שצעקתי הוא תקף אותי, הוא נתן לי שתי בעיטות עם הרגליים שלו ברגל ימין" אתה גם מראה לשוטרת "מראה שפשוף אחורי ברגל ימין, ואחרי זה נתן לי אגרוף לפני", איפה האגרוף לפני?"** השיב הקובל: **"אני זוכר שהוא נתן לי שתי בעיטות כשהייתי עם הרצפה, הם היו כשאני יושב וצועק עם הבעיה ביד"** (עמ' 12 שורות 10-14 לפרוטוקול), בהמשך ולשאלת בית המשפט השיב הקובל כי הנאשם פגע בו ברגליו ובגבו (עמ' 12 שורה 18 לפרוטוקול).

19. עוד אישר בחקירתו הנגדית כי לנאשם כלל לא היה אכפת כי אצבעותיו תפוסות וכי הוא זועק לעזרה וכי ביום המחרת, ידיו התנפחו ונחבשו (עמ' 11 שורות 8-10 לפרוטוקול).

20. כאשר הוטח בפני הקובל כי הגיע לתחנת המשטרה שכן הוזמן להיחקר כחשוד השיב: **"למה? אני אסביר לך. כל משפחת קשקש זה מאפיה, אני ברגע שקיבלתי את המכה באצבעות כשהוא טרק עלי את הדלת, הרגשתי כאבים באותו רגע, כשהלכתי לחדר מיון באסף הרופא, האצבעות שלי היו נפוחות, כשהיו נפוחות למחרת אחרי יום או יומיים הלכתי לרופא מכבי, הוא בדק לי את האצבעות שם לי תחבושות ונתן לי חופשה עד סוף החודש למה אני עובד במכשירי שמיעה ואני צריך להחזיק דברים קטנים בידיים ולא יכולתי לעבוד"** (עמ' 11 שורות 14-18 לפרוטוקול). הקובל הכחיש כי דפק על חלון

רכבו של הנאשם וכי עוקב אחר הנאשם.

21. הקובל טען בחקירתו הנגדית כי זו הפעם הראשונה שהנאשם תקף אותו, עוד אישר כי הגיש תלונה למשטרה כי הנאשם ניסה לדרוס אותו. תיק אשר לדברי ב"כ הנאשם נסגר. עוד הוסיף כי הנאשם בעט בו פעמיים וכי הוא נפל קרוב לדלת. כשנשאל מדוע סיפר במשטרה רק על הבעיטות בגב ולא ברגליים, השיב: **"קיבלתי שתי בעיטות על הרגליים בזמן שישבתי על הרצפה כשהחזקתי את היד, הוא נתן לי אגרוף לתוך הפנים... במצח, הוא נתן בעיטות ברגליים ולא בגב... אני חוזר בי מגרסתי... קיבלתי שתי בעיטות ברגליים"** (עמ' 13 שורות 9-8, 13, 18, 20 לפרוטוקול).

22. בהמשך כשנשאל ממה נגרם לו השפשוף בשוק האחורי, השיב: **"מהבעיטות שהוא נתן לי נהיה לי שפשוף ברגליים... אני שכבתי עם הפנים כלפי הכביש, כשרגליי על הרצפה והוא בעט בי ברגלי ואז כשהסתובבתי הוא נתן לי אגרוף בפנים (מצביע על המצח)... העד מדגים כשהוא כורע על שתי ברכיו לכוון הרכב, אז לדבריו בעט בו הנאשם הסתובב לכיוונו וקיבל אגרוף לפניו"** (עמ' 13 שורות 23-32 לפרוטוקול).

23. כשנשאל איפה הייתה בת זוגו יונה כאשר צעק הצילו השיב כי לא רצה לערב אותה שכן הקובל נהג לאיים עליה, עוד הוסיף כי יונה שמעה את הצעקות אך הוא לא ראה אותה ואף לא סיפר לה כי הותקף (עמ' 14 שורות 5-13, 19-20, 22 לפרוטוקול).

24. בהמשך חקירתו הנגדית העיד כי סיפר ליונה כי היה במשטרה, לטענתו, לא סיפר לה כי נסע לביתו כדי להביא את המסמכים. הקובל אישר כי טען שהנאשם פלש לביתו, לטענתו, לא פנה לעירייה והתלונן. הקובל סירב לענות לשאלה האם תבע דיירים נוספים בחייו ואישר כי נפסקו כנגדו הוצאות לטובת אשת הנאשם, בגין פגיעה ברכבה, אך לטענתו לא שילם שכן: **"כל ביהמ"ש רמלה זה מאפיה... הוא מאפיה"** (עמ' 16 שורות 6, 8 לפרוטוקול).

25. יוני ידעי, בת זוגו של הקובל, העידה כי הסכסוך ביניהם לנאשם החל על רקע חנייתו של הנאשם בכניסה לביתה. בכל הנוגע למועד המתואר בכתב האישום השיבה כי ידעה שהקובל צריך למסור לנאשם מכתב אזהרה מעורך דין (עמ' 19 שורות 29-29 לפרוטוקול). לשאלת בית המשפט מי צעק השיבה: **"ראיתי את אמנון ברצפה על הכביש. נבהלתי וחזרתי הביתה בפנים. אח"כ לא ראיתי את אמנון כל היום"** (עמ' 20 שורות 3-4 לפרוטוקול).

26. בהמשך חקירתה הוסיפה כי הקובל סיפר לה כי הנאשם סגר את דלת רכבו על אצבעותיו ונתן לו בעיטות וכי למחרת בבוקר ניגש לבית חולים לקבלת טיפול רפואי.

27. בחקירתה הנגדית השיבה כי אינה יודעת מדוע לא התקשרה למשטרה או לאמבולנס והוסיפה כי נבהלה עוד

טענה כי אינה זוכרת איך הקובל שכב אך ראתה שהוא נמצא על הארץ. (עמ' 21 שורה 5 לפרוטוקול).

28. לשאלת בית המשפט השיבה כי ראתה את הקובל כשהיא הייתה בתוך הבית, מבין העציוסובהמשך חקירתה הנגדית הוסיפה כי ניתן לראות את הרצפה. יונה אישרה כי אצבעותיו של הקובל היו נפוחות וסדוקות.

29. יונה טענה כי הנאשם טרדן ומטריד ואישרה כי הגישה נגדו תלונה במשטרה. ועוד אישרה כי יש להם מצלמות מותקנות בבית. לטענתה היא איננה יודעת מדוע הקובל לא סיפר בבדיקתו כי הוכה ושראיתו מטושטשת והוסיפה כי היא לא נכנסה איתו לרופאים.

30. הנאשם העיד כי עם מעברו לבית בתלמי מנשה טען הקובל: **"שלקחנו לו מהשטח, וכל הזמן אתה לא תגור בבית הזה, אתה תמות לפני שתגור בבית הזה, אני אגרום לך לסבל בבית הזה, לא התייחסנו וכל הזמן התעלמנו ממנו, היה מקרה שהיה מצלצל בפעמון ודופק בבית, תזיזו את הרכב ליד, כולם חונים שם, אתה חונה לי בחניה מחנה לי בחניה, התקדמתי 4 מטר קדימה, עוד הפעם ועוד הפעם, כל הזמן הוא לא מרפא (כך במקור - צ.ל. "מרפה" - ש.ש.), כל הזמן תלונות שקריות"** (עמ' 27 שורות 2-6 לפרוטוקול).

31. בכל הנוגע למועד המתואר בכתב האישום, העיד הנאשם כי: **"זה היה ביום שישי יצאתי להוציא את הילדים מבית הספר ניר צבי, עליתי לאוטו, ראיתי אותו מתקרב לאוטו הוא בא עם משהו ביד, סגרתי את האוטו פתחתי את החלון, אמרתי לו שיש לי עו"ד תדבר דרכו, הוא עוד הפעם פתח את הדלת של האוטו, סגרתי את הדלת, הוא דפק על הזכוכית, והלך ברגל נסעתי להביא את הילדים חזרתי הביתה, סיפרתי לאשתי ואמרתי לה שהוא דפק על החלון של האוטו ופתח את הדלת, היא אמרה אם אתה פה זה עבר את הגבול לך תגיש תלונה במשטרה, הגשתי תלונה במשטרה, אחרי שעה..."** (עמ' 27 שורות 8-13 לפרוטוקול).

32. בהמשך, לשאלת בית המשפט מדוע הגיש תלונה השיב שהקובל איים עליו **"שיגמור עליו... אתה תמות"**. הנאשם הכחיש כי הכה את הנאשם, לדבריו לא נגע בו ואף לא יצא מהרכב, הוא סגר את הדלת וביקש מהקובל שיפנה לעורך דינו. (עמ' 27 שורות 17-18, 21-24 לפרוטוקול).

33. כשנשאל האם סגר את דלתות רכבו על ידיו של הנאשם ובעט בו השיב: **"הוא פתח כל הזמן את הדלת, אני ניסיתי לשמור על הדלת סגורה, סגירה של דלת של טנדר מרסקת את היד... לא יצאתי מהרכב, הוא ניסה לפתוח את הדלת, אני הייתי חגור בתוך האוטו, גם את המכתב לא קיבלתי... להגיע לכיסא האחורי זה משהו אחר לגמרי, לא היה שום פתיחה של דלת, הוא פתח את הדלת ואני סגרתי את הדלת פעמיים, בפעם השנייה הוא דפק על החלון, נסעתי משם והלכתי להביא את הילדים, חזרתי הביתה וניגשתי להגיש תלונה במשטרה... מאז שנכנסו לגור שם בבית החדש הזה, שקנינו בתלמי מנשה, עם כל האישורים ועל כל מה שצריך, הגיעו מההנדסה של העירייה שבניתי קרוואן**

מאחורי הבית נכנסו יצא עורבה (כך במקור, צ.ל. עורבא - ש.ש) ופרח (כך במקור, צ.ל. פתח - ש.ש), תלונות בחב' החשמל, יש החלטה של השופטת להפסיק את ההטרדות האלה. הייתי בוועדת החקירה של מבקר המדינה בחב' החשמל יצא אחרי שנה של מעקבים ושליחויות ועוד תלונות יצאתי נקי לגמרי מכל המעקבים והחקירות האלה, הוא שולח מכתבים למועצה שאני בונה לא חוקי ויש לי בבית עסק ואזור תעשייה בבית כל מיני תלונות, רק עכשיו שמעתי שלמס הכנסה הוא שלח. אני לא יושן כמו בן אדם. הוא מטריד אותי את אשתי ואת הילדים, הוצאנו לו צוי הטרדה מס' פעמים שיתרחק מאיתנו, אנו יודעים שרואים את האוטו שלו הלכה השבת, כל יום שישי אותו הדבר, הילדים היו באים מהצופים ומתנועות הנוער ואומרים שהם מפחדים הוא מתחבא אחרי העצים, יוצא בצעקות מפריע לילדים ולאשה, הוא לא נותן רגע דל - כל הזמן מגישים תלונות. האשה שלו נגררת אחריו היא לא רצתה לגשת איתו, לדברי אחותה הוא גורר אותה" (עמ' 28 שורות 1-2, 4-5, 7-9, 11-21 לפרוטוקול).

34. בחקירתו הנגדית אישר כי לפני כשנתיים הגיש פעמיים בקשה לצווי הרחקה כנגד הקובל לבית משפט השלום ברמלה ולמשטרה.

35. הנאשם טען בחקירתו הנגדית כי הקובל ניסה לפתוח את הדלת בעוד שהוא ניסה לסגור אותה: "**החזקתי את הדלת כדי להחזיק אותה סגורה**" כשנשאל האם יכול להיות שבאחת הפעמים שניסה לסגור את הדלת עשה זאת בכוח, השיב: "**מי שמחזיק את הדלת בכח אתה מתנגד בכח בכדי לסגור אותה**" (עמ' 29 שורה 13 לפרוטוקול).

36. הנאשם לא ידע להסביר את פשר הממצאים הרפואיים שהעידו על החבלה בידו של הקובל והוסיף שאם היה רואה דבר כזה, היה מסייע לקובל למרות שהוא "**האויב הכי גדול שלי**" (עמ' 30 שורות 6-7 לפרוטוקול).

37. הנאשם אף הוסיף בכל הנוגע לטענה כי סגר את דלת הרכב על ידו של הקובל כי: "**אם הדלת של האיסוזו תסגר על היד שלי שהיא הרבה יותר גדולה וחזקה משלו היא תרסק**" (עמ' 30 שורה 15 לפרוטוקול) והשיב כי אינו יודע אם הדלת פגעה בידו של הקובל. ולטענתו ניגש להתלון במשטרה כי חש מאוים מהקובל על רקע זה שהוא דפק לו על החלון וניסה לפתוח את דלת רכבו בכוח ואף שאיים עליו כי לא יזכה לגור בבית (עמ' 31 שורות 8-9 לפרוטוקול).

38. הנאשם אישר כי מכעיס אותו מה שהקובל עושה לו ולמשפחתו ולדבריו הקובל מנסה "**להרוס לנו את החיים**" (עמ' 31 שורה 28 לפרוטוקול).

39. הנאשם הכחיש כי תקף את הנאשם ומשכך הלך להתלון במשטרה, לטענתו, הקובל ניגש למשטרה להגיש תלונה בגלל שהוא ידע שבכוונתו להגיש תלונה כנגדו, אשתו של הנאשם שוחחה עם אחותה של בת זוגו של הקובל, יונה, המתגוררת בצמוד אליהם ושיתפה אותה בכוונת הנאשם לפנות למשטרה ולהגיש תלונה (עמ' 39 שורות 1-2, 4-5, 7-9, 11-21 לפרוטוקול).

33 שורות 16-18 לפרוטוקול).

לאחר ששמעתי העדים, עיינתי במוצגים ובסיכומי באי כוח הצדדים, הגעתי למסקנות כדלקמן:

40. נראה כי הקובל והנאשם הם העדים היחידים לאירוע האלימות שהתרחש לכאורה. נכון אמנם שהעידה גם בת זוגו של הקובל, יונה ואולם ספק בעיניי אם אכן הבחינה בקובל על הרצפה. משמצאתי כי הקובל והנאשם הם העדים היחידים לאירוע האלימות שביניהם הרי שחפותו ולחילופין אשמתו של הנאשם תוכרע על פי מידת האמון שתינתן במי מהם.

41. ככלל, אין מניעה שבית המשפט ישתית הרשעה בפלילים על עדות יחידה, אם לאחר בחינה ובדיקה קפדנית תמצא העדות משכנעת ובעלת משקל ראיתי מלא. ראו לעניין זה ספרו של כב' השופט קדמי "על הראיות", מהדורה משולבת ומעדכנת, תשס"ד-2003 עמ' 414.

42. עליי לבחון את עדות הקובל לכשעצמה, לבדוק השתלבותה במכלול הראיות שהובאו בפני, ולהחליט אם בעדותו קיימות האיכויות הצריכות להרשעה על פי עד יחיד.

43. לאחר ששמעתי את הקובל ואת הנאשם, עיינתי בהודאות שנמסרו במשטרה, החלטתי לזכות את הנאשם מהעבירה אשר יוחסה לו בכתב האישום.

44. עדות הקובל לא הותירה בי רושם חיובי ולא הייתה אמינה בעיניי, בגרסתו של הקובל נמצאתי סתירות והועלו תהיות לא מעטות, כך למשל, הקובל סיפר תחילה כי הנאשם נתן לו מכות אגרופ בגבו ולא ברגליו, לאחר מכן מתקן וטוען כי הנאשם בעט בו בגבו וברגליו ובחקירתו הנגדית ולשאלת בית המשפט, תיקן הקובל את גרסתו וטען כי הנאשם בעט בו ברגליו.

45. כמו כן, בכל הנוגע למצבו הפיזי של הקובל עם נפילתו, לכאורה, תחילה נראה היה כי הקובל ישב כשישבנו מונח ארצה: "אני זוכר שהוא נתן לי שתי בעיטות כשהייתי עם הרצפה, הם היו כשאני יושב וצועק עם הבעיה ביד" (עמ' 12 שורות 10-14 לפרוטוקול), ולאחר מכן טען: "מהבעיטות שהוא נתן לי נהיה לי שפשוף ברגליים... אני שכבתי עם הפנים כלפי הכביש, כשרגליי על הרצפה והוא בעט בי ברגלי ואז כשהסתובבתי הוא נתן לי אגרופ בפנים (מצביע על המצח)... העד מדגים כשהוא כורע על שתי ברכיו לכוון הרכב, אז לדבריו בעט בו הנאשם הסתובב לכיוונו וקיבל אגרופ לפניו".

46. כמו כן, הקובל טען מספר פעמים בחקירתו כי כתוצאה מהמכה בראשו, היטשטשה ראיתו, ואולם, במצב זה, נסע הקובל לביתו בתל אביב, על מנת לאסוף מסמכים שלאחריהם ניגש לתחנת המשטרה, וטשטוש ראייה זה, אשר לדברי הקובל נמשך מספר ימים, לא מצא את ביטויו בביקור בתעודת חדר המיון ביום

המחרת.

47. אף עיון בס/1 הוא ערר על ההחלטה לסגירת התיק, מעלה סיטואציה מוקצנת יותר מזו המתוארת בקובלנה הפלילית.

48. נכון אמנם שעל אצבעותיו של הקובל נמצאה שריטה ואולם יכול שהיא נגרמה עת ניסה לפתוח את הדלת בעוד הנאשם מחזיק בדלת בחוזקה מהצד השני כדי למנוע מהקובל לפתוח אותה.

49. בכל הנוגע לעדותה של יונה, כפי שקבעתי לעיל, ספק בעיניי אם הייתה עדה לסיטואציה וכי הבחינה בקובל אכן שוכב על הרצפה, תחילה טענה שהייתה בתוך הבית, לאחר מכן כי הסתכלה בין העצים, תמוה בעיניי כי אם אכן שמעה את הקובל זועק לעזרה מדוע לא צלצלה להזעיק עזרה. יונה אישרה כי עד שהגיעה למשרדו של ב"כ הקובל, לא טענה בפני איש כי שמעה את הקובל זועק לעזרה.

עדותה זו של יונה היא בבחינת עדות כבושה, שיש בה כדי להפחית ממשקלה של העדות משום החשש שיש לאמיתותה ומהימנותה של עדות זו.

50. אף הסבריו של הקובל לגבי האופן בו הונח המכתב אינם משכנעים שכן לא ברור כיצד הקובל יכול היה להניח את המכתב במושב האחורי כשהנאשם יושב בכיסאו מקדימה.

51. אל מול עדותו של הקובל, אשר פורטה בהרחבה לעיל, מצאתי כי עדותו של הנאשם הייתה עקבית ואמינה, הנאשם חזר על גרסתו כפי שתיאר אותה אף בחקירותיו במשטרה. גם שם ציין כי לו דלת רכבו נסגרה על ידו של הקובל, היה מרגיש זאת. עדות הנאשם הייתה קוהרנטית, עקבית ולא מצאתי בה סתירות כאלה ואחרות.

52. סיכומי של דבר אני מזכה את הנאשם מהעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

53. זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום.

ניתנה והודעה היום ג' שבט תשע"ו, 13/01/2016 במעמד הנוכחים.

שמעון שטיין , סגן נשיאה

